

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 11C/399/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8312209068
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Koščo
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2013:8312209068.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudcom JUDr. Marekom Koščom v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Údernícka 5, 851 01 Bratislava, právne zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Údernícka 5, 851 01 Bratislava, proti žalovanému v 1. rade J. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXXX/X, XXX XX W., v 2. rade Q. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXXX/X, XXX XX, W., za účasti vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu občana spotrebiteľa - HOOS, Nám. Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42176778, právne zast. advokátom JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, Sov. Hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, o zaplatenie 910,04 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovaným v 1. a v 2. rade **n e p r i z n á v a** náhradu trov tohto konania.

Žalobca je **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 212,69 eur k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca podal na tunajší súd dňa 19.07.2012 žalobu, ktorou žiadal, aby súd zaviazal žalovaného v 1. rade k úhrade sumy vo výške 910,04 eur s príslušenstvom, t.j. s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 576,74 eur od 24.09.2009 do zaplatenia a trov konania. V odôvodnení žaloby uviedol, že jeho právny predchodca, F. Q. uzatvoril so žalovaným c 1. rade dňa 08.03.2002 Zmluvu o revolvingovom úvere a ďalších úverových produktoch č. XXXXXXXXXXXX v znení jej dodatkov, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky pre úver a používanie platobnej karty. Na základe tejto zmluvy bol žalovanému v 1. rade poskytnutý úverový rámec vo výške 881,36 eur. Vzhľadom na to, že žalovaný neplnil splátky úveru riadne a včas, dňa 08.11.2003 nastala splatnosť úveru, čím bola ukončená platnosť zmluvy. Následne žalobca vyzval žalovaného v 1. rade na úhradu dlžnej sumy. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpeniu pohľadávky predstavovala sumu 910,04 eur, pričom žalovaný neuhradil odo dňa postúpenia pohľadávky žiadnu sumu. Dlžná suma tak predstavuje čiastku 910,04 eur a pozostáva z istiny 576,74 eur, úroku v sume 66,49 eur, úroku z omeškania v sume 224,32 eur, zmluvnej pokuty a ostatného príslušenstva a poplatkov v sume 42,49 eur, v súlade s výpisom z účtovných kníh peňažného ústavu, ktorým právny predchodca žalobcu deklaruje, že údaje, výška a špecifikácia jednotlivých pohľadávok sú generované bankovým systémom a predstavuje aktuálny záväzok žalovanej ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalobca v konaní uplatňuje zákonný úrok z omeškania počnúc dňom 24.09.2009, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky a to v zmysle § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, teda vo výške 9 % ročne. Zároveň žalovaná v 2. rade na základe Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku uznala záväzok v sume 576,74 eur spoločne so žalovaným v 1. rade, a touto dohodou obaja pristúpili k záväzku.

Súd vo veci rozhodol vydaním platobného rozkazu č.k. 21Ro/149/2012-25 zo dňa 06.08.2012, ktorým žalobe v celom rozsahu vyhovel. Proti predmetnému platobnému rozkazu podal žalovaný v 1. rade odpor, ktorý odôvodnil nepriaznivou finančnou situáciou, nakoľko je toho času nezamestnaný.

Súd vo veci nariadil pojednávanie s dokazovaním.

Žalobca v priebehu konania podaním doručeným súdu dňa 29.01.2013 spresnil okruh účastníkov na strane žalovaných a požiadal súd, aby pribral do konania ako žalovanú v II. rade Q. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. XXXX/X, XXX XX W.. Zároveň týmto podaním upravil resp. zmenil aj petit žaloby, nakoľko došlo k rozšíreniu účastníkov konania na strane žalovaných a žiadal, aby súd zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 910,04 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 576,74 eur od 24.09.2009 do zaplattenia a nahradiť trovy konania, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd uznesením zo dňa 30.01.2013, č.k. 11C/399/2012-149 pripustil rozšíreniu okruhu účastníkov na strane žalovaných, ako aj pripustil zmenu petitu v súlade s návrhom žalobcu.

Na nariadené pojednávanie sa nedostavila žalovaná v 2. rade, u ktorej je doručenie predvolania vykázané dňom 11.03.2013. Žalovaná v 2. rade ktorý svoju účasť na pojednávaní vopred neospravedlnila, súd vo veci rozhodol v jej neprítomnosti v súlade s ust - § 101 ods. 2 O.s.p.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu, výsluchom žalovaného v 1. rade a oboznámením sa s listinnými dôkazmi, najmä Zmluvou o revolvingovom úvere, všeobecnými obchodnými podmienkami, zmluvou o postúpení pohľadávky, výpisom z bankového systému, vyjadreniami žalobcu, dohodou o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, odporom a vyjadreniami vedľajšieho účastníka a zistil nasledovný skutkový stav.

Žalobca vo svojej výpovedi uviedol, že na podanej žalobe trvá v celom rozsahu. Poukázal predovšetkým na uznanie záväzku oboma žalovanými, ktorí týmto uznali svoj dlh voči nemu. Vo svojich vyjadreniach uviedol, že odpor, ktorý podal vedľajší účastník bol podaný oneskorene a bolo potrebné ho zamietnuť. Pokiaľ ide o dohodu o uznaní záväzku, zákon v § 110 OZ nevyžaduje, aby dlžník mal v čase uznania vedomosť o premlčaní dlhu. Uznanie práva podľa § 110 ods. 1 OZ, nemožno stotožňovať s inštitútom uznania podľa § 558 OZ. Z tohto dôvodu tvrdenia vedľajšieho účastníka, že Dohoda obsahuje neprijateľnú podmienku, ktorá predlžuje premlčaciu dobu na 10 rokov je nesprávne. Dohoda neobsahuje ustanovenie, na základe ktorého sa žalobca so žalovaným dohodli na predĺžení premlčacej doby na 10 rokov. V danom prípade dochádza k prerušeniu premlčacej doby a začína plynúť nová premlčacia doba. Rovnako zastáva názor, že žalovaný po tom, čo sa oboznámil s obsahom Dohody, svojím podpisom svoj existujúci záväzok uznal a vyjadril svoju vedomosť s premlčaním pohľadávky. Dohodu nemožno považovať za Dodatok k predbežne formulovanej štandardnej zmluve, teda spotrebiteľskej zmluve, od ktorej žalobca odvodzuje svoj nárok, ale ide o zmenu v obsahu záväzku dohodou zmluvných strán. V danom vzťahu žalobca nevystupuje ako dodávateľ a preto na predmetnú dohodu nemožno aplikovať ustanovenia zamerané na ochranu spotrebiteľa, tak ako to uvádza vo svojom vyjadrení vedľajší účastník. Zároveň si uplatnil trovy konania.

Žalovaný v 1. rade vo svojej výpovedi uviedol, že pred 10 rokmi s nejakou spoločnosťou uzavrel zmluvu o pôžičke, na základe ktorej mu boli poskytnuté peňažné prostriedky. V tom čase pracoval v Technických službách, teda disponoval peniazmi, z ktorých bolo možné vykonávať splátky v prospech žalobcu. Následne prišiel o prácu a z tohto dôvodu nesplatil celú pôžičku. Zároveň uviedol, že od času, kedy zmluvu uzavrel i od kedy mal sumy splatiť, uplynula už veľmi dlhá doba a z tohto dôvodu vzniesol námietku premlčania.

Zo Zmluvy o revolvingovom úvere uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu F. Q. a žalovaným dňa 08.03.2002 vyplýva, že žalovanému v 1. rade bol poskytnutý úverový rámec vo výške 663,87 eur (20.000 Sk), ktorý sa zaviazal splatiť v 20 mesačných splátkach po 33,19 eur (1000 Sk) so začiatkom splácania od 08.04.2002. Ročná percentuálna miera nákladov bola zmluvnými stranami dohodnutá vo výške 15,89 %. Celkovo však poskytol žalobca žalovanému v 1. rade úverový rámec vo výške 881,36 eur.

Keďže žalovaný v 1. rade neplnil splátky úveru riadne a včas, bol v omeškaní s platením viac ako 3 splátok, právny predchodca žalobcu (postupca) zosplatnil úver a splatnosť uplatnenej pohľadávky nastala dňom 08.11.2003.

Zo Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 23.09.2009 vyplýva, že F. Q. ako postupca postúpil pohľadávku voči žalovanej, ktorá tvorí predmet tohto konania na spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o. ako postupníka.

Z Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznání záväzku vyplýva, že dňa 20.02.2011 uznali žalovaní v 1. a 2. rade písomne svoj dlh voči žalobcovi. Dlžná suma pozostávala z istiny vo výške 576,74 eur. Zároveň sa so žalobcom dohodli na splatení dlhu v mesačných splátkach po 33 eur s tým, že prvá splátka v sume 20 eur bola dohodnutá na deň 25.03.2011. V prípade, že osoby podľa tejto dohody nebudú splácať svoj záväzok podľa vyššie dohodnutých splátok, stane sa splatným celý zvyšok pohľadávky, a to prvým dňom nasledujúcim po splatnosti prvej neuhradenej splátky. Zároveň strany vyhlásili, že majú vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch.

Žalovaní po postúpení pohľadávky neuhradili žiadnu sumu.

Pokusom o zmier zo dňa 20.06.2012 žalobca vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy, pričom k úhrade z ich strany nedošlo.

Vedľajší účastníka Združenie na ochranu občana spotrebiteľa - HOOS vo vyjadrení zo dňa 17.12.2012 uviedol, že Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznání záväzku bola pripravená ako formulár žalobcom, ktorý bol daný žalovaným, pričom je možno mať vážne pochybnosti o tom, že skutočný prejav vôle žalovaných zodpovedal jeho obsahu. Prehlásenie dlžníka - žalovaných o vedomosti premlčania dlhu je sofistikovane skryté do dohody o splátkach v bode 3. Dohody, pričom mal byť súčasťou uznania v bode 2 Dohody. Takto predformulovaná Dohoda nemôže byť pre priemerného spotrebiteľa zrozumiteľná a určitá, pretože inštitút uznania záväzku, premlčanie, prípadne rozhodcovská doložka, ich právny význam a dôsledky sú pre väčšinu spotrebiteľov nezrozumiteľnými kategóriami. Dohoda o uznání záväzku je ako právny úkon pre svoju nezrozumiteľnosť, neurčitosť a rozpor s dobrými mravmi neplatná. Dlžník si podpisom formulárovej Dohody zhoršil svoje postavenie, čo je v rozpore s ustanovením § 54 ods.1 OZ. V rovine verejnoprávnej ochrany spotrebiteľa upravenej zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, je potrebné okolnosti, za ktorých žalobca uzatvára so spotrebiteľmi formulárove dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznání záväzku možno považovať za nekalú obchodnú praktiku. Iniciatíva k uzatvoreniu takejto dohody nevychádza od spotrebiteľa. Dohoda je podpisovaná spotrebiteľmi po vynútenej návšteve pracovníka poprípade splnomocnenej osoby žalobcu a po vypísaní dohody touto osobou je dlžníkovi predkladaná na podpis s vysvetlením, že ide iba o dohodu o splátkach dlhu. Spotrebiteľ splátky chcel, avšak musel podpísať celý formulár, pričom ani len netušil význam toho, čo podpisuje. Nekalosť obchodnej praktiky sa posudzuje najmä podľa ust. 8 ods. 4 zák. č. 250/2007 Z.z. Výkon práv po použití nekalej obchodnej praktiky je v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa ustanovenia §524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa ustanovenia §524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa ustanovenia §497 ods. 1 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 502 ods.1 veta prvá Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

Ustanovenia Obchodného zákonníka, v rámci ktorých je zmluva o úvere považovaná za tzv. „absolútny obchod“, však v čase vzniku daného záväzkového vzťahu neobsahovali špeciálne ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa, ktoré aj vo vzťahu k Obchodnému zákonníku pôsobia ako lex specialis. Preto bolo potrebné riadiť sa všeobecnou právnou úpravou.

Podľa ust. § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 336/2005 Z.z., spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 336/2005 Z.z., dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 336/2005 Z. z., spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 336/2005 Z.z., spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa ust. § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 336/2005 Z.z., neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 336/2005 Z.z., v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Zákomom č. 150/2004 Z. z., ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník, bola prebratá smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34).

Túto smernicu je nevyhnutné podľa názoru súdu využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Toto stanovisko je podporené aj rozsudkom Európskeho súdneho dvora z 27.06.2000 v spojených prípadoch C-240/98, C-241/98, C-242/98, C-243/98 a C-244/98, Océano Grupo Editorial SA proti Roció Murciano Quintero und Salvat Editores SA proti José M. Sánchez Alcón Prades, José Luis Copano Badillo, Mohammed Berroane a Emilio Vinas Feliú, v ktorom sa konštatuje, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť neprimerané podmienky z úradnej povinnosti.

Právomoc súdu stanovíť z úradnej povinnosti, či je podmienka nečestná, znamená vytvoriť vhodné prostriedky. Znamená to dosiahnuť výsledok sledovaný čl. 6 Smernice, konkrétne chrániť spotrebiteľa pred záväzkom voči nečestnej podmienke a dosiahnuť zámer čl. 7 Smernice. Tieto opatrenia môžu pôsobiť ako odstrašujúci prostriedok a predchádzať nečestným zmluvným podmienkam.

Podľa ust. čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa ust. čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevylučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Podľa ust. čl. 3 ods. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

Podľa ust. čl. 5 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, v prípade zmlúv, kde sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku. Kde existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má interpretácia priaznivejšia pre spotrebiteľa. Toto pravidlo interpretácie neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 (2).

Podľa ust. čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa ust. čl. 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a súťažiacich existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislemu uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

Podľa § 2 písm. a) zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov - teda zákona platného v čase uzavretia predmetnej zmluvy o úvere - spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. b) zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

V súlade s § 2 písm. c) cit. zák. celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru s výnimkou sankcií a poplatkov uvedených v zákone.

Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 285/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 zák. č. 285/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 5 zák. č. 285/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ak bol spotrebiteľský úver poskytnutý na zakúpenie tovaru alebo poskytnutie služby, veriteľ je oprávnený od zmluvy odstúpiť, 9) ak je spotrebiteľ v omeškaní jednej splátky za časové obdobie dlhšie ako tri mesiace alebo dvoch splátok.

Podľa § 6 ods. 2 zák. č. 285/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľ má povinnosť uhradiť úrok len za časové obdobie od poskytnutia spotrebiteľského úveru do jeho splatenia.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty.

Podľa § 558 Občianskeho zákonníka; ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

Podľa § 521 Občianskeho zákonníka, ak dôjde k dohode o tom, že sa už splatný dlh bude plniť v splátkach, a ak veriteľ chce, aby dlžník v splátkach plnil aj úroky z omeškania, musí sa to výslovne dohodnúť

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že žalovaný v 1. rade a právny predchodca žalobcu uzavreli dňa 08.03.2002 Zmluvu o revolvingovom úvere, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úverový rámec úver 663,87 eur (20.000 Sk), ktorý sa zaviazal splatiť v 20 mesačných splátkach po 33,19 eur (1000 Sk) so začiatkom splácania od 08.04.2002. Ročná percentuálna miera nákladov bola zmluvnými stranami dohodnutá vo výške 15,89 %. Celkový úverový rámec, ktorý bol poskytnutý žalovanému v 1. rade činil čiastku 881,36 eur.

Zároveň mal súd za preukázané, že žalovaný v 1. rade bol v omeškaní s platením viac ako 3 splátok, v dôsledku čoho právny predchodca žalobcu (postupca) zosplatnil úver a to ku dňu, ktorý je v Platobnej histórii uvedená ako položka „Zrieknutie sa budúceho poplatku za vedenie účtu“, t.j. ku dňu 08.11.2003. Zároveň týmto došlo aj k ukončeniu zmluvy.

Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 23.09.2009 mal súd za preukázané, že pohľadávka B., U..W.. voči žalovanému v 1. rade bola postúpená na žalobcu.

Dňa 20.02.2011 bola medzi účastníkmi uzatvorená Dohoda o zavretí splátkového kalendára a uznaní, na základe ktorej žalovaný v 1. a 2. rade písomne uznali svoj záväzok a ktorú podpísali všetky zmluvné strany. Predmetom Dohody bolo uznanie dlhu zo strany žalovaných a zároveň záväzok žalovaných splatiť dlh formou mesačných splátok vo výške 20 eur mesačne.

Súd po preskúmaní Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, o ktorom žalobca tvrdí, že sa jedná o platne uzavreté uznanie dlhu zo strany žalovaných, t.j. dlžníkov, zistil, že dohoda o splátkach je typickým formulovaným ošetrovaním vzniknutého stavu, kedy sa na podpis spotrebiteľom predkladá zdanlivo výhodný formulár o splátkach s vyhlásením o vedomosti premlčania dlhu.

Uvedenú dohodu je však potrebné hodnotiť ako nekalú obchodnú praktiku, pretože boli naplnené zákonné znaky tohto zákonného inštitútu, a to nedostatok odbornej starostlivosti na strane dodávateľa, ako aj potenciálne riziko, že takéto konanie naruší správanie spotrebiteľa.

Je potrebné zdôrazniť, že právny vzťah, ktorý existuje medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade, je právnym vzťahom so spotrebiteľskej zmluvy, a teda na tento právny vzťah je potrebné aplikovať ustanovenia, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru. Tieto ustanovenia je treba aplikovať aj na právne úkony, ktoré bezprostredne nadväzujú na spotrebiteľskú zmluvu, a teda aj na právny úkon uznania dlhu. V danom prípade pri uzatváraní Dohody o splátkovom kalendári a uznaní dlhu došlo k nekalej obchodnej praktike, ktorá bola v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti a ktorá podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobkom alebo k službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorá je mu adresovaná, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov. V danom prípade pri uzatváraní dohody došlo k nekalej obchodnej praktike, pretože obidva tieto znaky nekalosti (nedostatok odbornej starostlivosti na strane dodávateľa, ako aj potenciálne riziko, že takéto konanie naruší správanie spotrebiteľa) boli naplnené. Umiestnenie textu o vedomosti premlčaného dlhu nasvedčuje tomu, že zo strany žalobcu došlo k porušeniu odbornej starostlivosti vo vzťahu k spotrebiteľovi, ktorá predpokladá osobitnú schopnosť a starostlivosť, ktorú možno rozumne očakávať od dodávateľa pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi zodpovedajúca čestnej obchodnej praktike alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňované v jeho oblasti činnosti. Z tohto hľadiska sa preto javí Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku ako nekalá obchodná praktika, neplatná.

Pri vyhodnocovaní praktiky dodávateľa súd musí operovať priemerným spotrebiteľom (Smernica Rady AEP 2005/29 bod 19 Preambuly) a existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že priemerný spotrebiteľ podpíše dokument sledujúci dosiahnutie splátok. V skutočnosti ide preto podľa citovanej Smernice (čl. 5 a 9) o nekalú obchodnú praktiku a neodbornú starostlivosť dodávateľa v záujme vyššej kvality života ľudí.

Preto uvedené uznanie dlhu, nakoľko Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku je neplatná, nemôže mať právne následky riadneho uznania dlhu, tak ako tvrdí žalobca a to aj vo vzťahu, čo sa týka premlčania žalovanej pohľadávky a súd preto vyhovel námietke premlčania vnesenej vedľajším účastníkom na strane žalovanej.

Treba pritom podotknúť, že v tomto prípade sa jedná spotrebiteľský vzťah, a teda podľa § 54 ods. 2 OZ sa na takýto vzťah použije ustanovenie zákona, ktoré je pre spotrebiteľa výhodnejšie, čo sa použije aj na posudzovanie platnosti právnych úkonov, a to z dôvodu, že na strane žalovanej je spotrebiteľ, ktorý má stále slabšie postavenie oproti druhej strane, na ktorej vystupuje dodávateľ, ktorý koná svoju činnosť v rámci svojho podnikania a má k dispozícii, okrem financií aj ľudí s právnickým a ekonomickým vzdelaním.

Podľa § 93 ods. 1 O.s.p.; ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu (§ 93 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 93 ods. 3 O.s.p.; do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p.; v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Zároveň pokiaľ ide o žalobcom namietanú skutočnosť, že odpor vedľajšieho účastníka bol podaný oneskorene, súd má za to, že vedľajšiemu účastníkovi plynú lehoty samostatne, nezávisle od lehôt, ktoré plynú hlavnému účastníkovi a preto bol odpor podaný v zákonnej lehote. Platobný rozkaz, návrh a prílohy boli právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka doručené dňa 31.10.2012 a odpor bol podaný dňa 08.11.2012 a doplnené vyjadrením zo dňa 17.12.2012, teda v rámci 15-dňovej lehoty na podanie opravného prostriedku, ktorým je v danom prípade odpor.

Keďže žalovaný v 1. rade i vedľajší účastník na strane žalovaných vzniesli námietku premlčania vo vzťahu k revolvingovej zmluve a uznanie dlhu je neplatné, nakoľko je nekalou obchodnou praktikou, súd žalobu zamietol.

Podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

O náhrade trov konania súd rozhodoval v zmysle vyššie citovaných ust. § 142 ods.1 O.s.p. Žalovaní ako úspešní účastníci by v konaní mali právo na náhradu trov konania, ktoré im v konaní vznikli v súvislosti s účelným uplatňovaním alebo bránením práva proti žalobcovi. Žalovaní si však právo na náhradu trov konania neuplatnili, a preto súd rozhodol o trovách konania tak, že žalovaným v 1. a 2. rade náhradu trov konania nepriznal.

Vedľajší účastník na strane žalovanej si uplatnil trovy právneho zastúpenia. Súd má za to, že aj jeho pričinením vzhľadom na vznesenú námietku premlčania a na poukaz na neplatnosť uznania dlhu, súd žalobu zamietol v celom rozsahu. Vzhľadom na to, že procesné postavenie vedľajšieho účastníka je odvodené od procesného postavenia účastníka, na strane ktorého vystupuje a úspech, resp. neúspech tohto účastníka a jeho právo na náhradu trov konania má vplyv aj na úspech, resp. neúspech vedľajšieho účastníka a právo na náhradu jeho trov. Nakoľko žalovaným vzniklo právo na náhradu trov konania, súd aplikujúc ust. § 142 ods. 1 O.s.p., priznal vedľajšiemu účastníkovi právo na náhradu trov konania a na ich zaplatenie zaviazal žalobcu. Trovy konania pozostávajú z trov právneho zastúpenia právneho zástupcu vedľajšieho účastníka vo výške 212,69 eur.

za / úkon súd priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného 51,45 eur, ktorý je výsledkom výpočtu :

sadzba tarifnej odmeny je $41,49 \text{ eur} + ((910,04 - 663,88) / 331,94 \times 9,96 = 41,49 + 9,96 = 51,45 \text{ eur}$

- prevzatie a príprava právneho zastúpenia	51,45 eur
- odpor zo dňa 02.11.2012	51,45 eur
- vyjadrenie zo dňa 14.12.2012	51,45 eur
- režijný paušál za rok 2012 á 7,63 eur x 3	22,89 eur
- +20 %DPH	35,45 eur

Poučenie:

: Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Prešove, prostredníctvom tunajšieho súdu.

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané po uplynutí lehoty preto, že sa odvolateľ spravoval nesprávnym poučením súdu o lehote na podanie odvolania. Ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o lehote na podanie odvolania, alebo ak obsahuje nesprávne poučenie o tom, že odvolanie nie je prípustné, možno podať odvolanie do 3 mesiacov od doručenia.

V podanom odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 OSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal nevyhnutné dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p).

Podľa § 251 ods.1 O.s.,p.; Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona;³¹⁾ ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.